

מ"ת 58217/02/16 - מדינת ישראל נגד מחמאד אבו רדיני (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 58217-02-16 מדינת ישראל נ' אבו רדיני(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד כהן והמתמחה יואל עשור
נגד
המשיב
מחמאד אבו רדיני (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אייל הדר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו, על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית.

1. עפ"י עובדות כתב האישום, בתאריך 18.2.2016 סמוך לשעה 19:40 ברח' החרוט ביבנה, נתפס המשיב כשהוא מחזיק ברכב מסוג טויוטה קורולה (להלן: **הרכב**), על רצפת הרכב במושב ליד הנהג סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 1518.64 גרם נטו, בשתי חבילות, מחולק ל-16 פלטות, שלא לצריכתו העצמית.

2. ב"כ המבקשת חזרה על האמור בבקשה, עתרה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו, והוסיפה כי חרף שהמשיב נתפס ברכב כשהוא מחזיק כמות גדולה של סמים, הוא לא נתן כל הסבר ושמר על זכות השתיקה.

3. ב"כ המשיב טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה. לדידו, העובדה שהמשיב נתפס נוהג ברכב בו נמצאה כמות של קילו וחצי סם מסוג חשיש, אין בה לקשור את המשיב לסמים, מאחר והסמים לא היו גלויים אלא נדרש "פירוק הרכב" לגילויים ובכלל הרכב לא שלו.

4. עיינתי בחומר החקירה, צפיתי בדיסק אותו צירפה המבקשת, ומצאתי קיומה של תשתית ראיתית מבוססת מעל ומעבר לנדרש בהליך זה.

מדו"חות הפעולה של השוטרים עולה, כי הם התבקשו לבצע מעקב אחר רכב מסוג טויוטה קורולה בשל חשד לביצוע עבירות סמים. מעקב אחר הרכב הוביל עד לרחוב חרוט בעיר יבנה, שם עצר הרכב. אז משתלטים השוטרים על הרכב ועצרו את המשיב שנהג ברכב.

בדו"ח של השוטר אביחי נחמני, הוא מתאר כי במהלך החיפוש "הבחנתי בנקודת פלסטיק אשר נמצאת מתחת לתא הכפפות לצד רגלי המושב שליך הנהג, פתחתי את זה והבחנתי ב-2 קופסאות המונחות בפנים החשודות כסם. תפסתי את 2 הקופסאות לתוך שקית משטרתית..." מה שהתברר כסם מסוג חשיש במשקל של קילו וחצי המחולק ל-16 פלטות. עוד נתפסו בחיפוש 3 סימים של מכשירי טלפון סלולארי ו-2 מכשירי טלפון נייד ופריטים נוספים.

עולה מהאמור, כי המשיב נתפס לבדו ברכב בו נהג כברת דרך, במהלכה עקבו אחריו הבלשים, הוא עצר ביבנה, אז נעצר והסמים נתפסו ברכב בו נהג. מהעת הזו, קמה חזקה שבדין בדבר ידיעתו הקונסטרוקטיבית על הימצאות הסמים ברכב. "מעת שהסמים נתפסו ברכבו של העורר בעת שהלה נהג בו, קמה חזקה שבדין בדבר ידיעתו הקונסטרוקטיבית של העורר על הימצאות הסמים ברכב ובדבר מודעותו לטיבו של החומר. המדובר בחזקה ותיקה ומושרשת היטב בפסיקת בית משפט זה, שבבסיסה עומדים היגיון בריא וניסיון החיים. אומנם לא מדובר בחזקה חלוטה אלא בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם... נשאלת השאלה, באיזה שלב של ההליך הפלילי יש לאפשר לנאשם לטעון טענותיו לסתירת החזקה האמורה לעיל והאם יש הצדקה לדון בטענות אלו ולהכריע בהן... ...כבר במסגרת הליכי המעצר...המועד לדין בהכרעה בטענות הנאשם בדבר הראיות שיש בידיו לסתירת החזקה או בדבר חולשת הראיות שבידי התביעה הינו במסגרת ההליך הפלילי העיקרי ולא במסגרת הליכי המעצר... ...מקומן של טענות אלה ככלל להתברר בהליך הפלילי העיקרי ורק במקרים חריגים יהיה מקום להקדים את הדיון בהם ולערוך אותו במסגרת הליכי המעצר"(ראו בש"פ 6729/14 יאסר אזברגה נ' מדינת ישראל).

טענת ב"כ המשיב במהלך הדיון, לפיה הסמים לא היו גלויים ונמצאו לאחר "פירוק עמוק" של הרכב אין בה ממש. הסמים נתפסו במקום אותו תיאר השוטר נחמני, לאחר פירוק חלק קטן של פלסטיק מתושבת המפרידה בין מושב הנהג למושב שליך הנהג (ראו סרטון בחומר החקירה), ולאחר שנקודה בה הבחין במקום משכה תשומת ליבו לחלק זה של הרכב.

אשר לטענת הסנגור כי הסמים לא נמצאו על ברכיו של המשיב או על המושב לידו, זו מוטב שלא הייתה נטענת, שהרי ניסיון החיים והשכל הישר, מלמד אותנו, שהובלת סמים בכמות נכבדה כזו לא תיעשה באופן גלוי לעין ובוודאי שלא על ברכיו של אדם או לצדו.

בכלל, טענות ב"כ המשיב אשר מכוונות לכך כי המשיב "לא ידע" או "לא היה מודע" להימצא הסמים ברכב בו נהג ואשר אין חולק שאינו רשום בבעלותו, נטענו רק במועד הדיון ועל ריק. שהרי, על המשיב שנתפס כפי שנתפס, לסתור את החזקה העובדתית ולעורר ספק סביר, שלא הוא המחזיק בסם שברכב "חזקה זו יוכל העורר לסתור אם יצליח לעורר ספק סביר שמא לא הוא המחזיק בסם או שמא לא ידע הוא על היותו של הסם מסוכן" (בש"פ 3921/04 הרוש נ' מדינת ישראל).

במקרה זה, המשיב, לא רק שלא הצליח לעורר ספק סביר, אלא ששתיקתו בחקירה מחזקת את הראיות נגדו.

בראשית חקירתו, נשאל המשיב השאלות כלליות עליהן נתן תשובות. משהחלו השאלות בנוגע לרכב והסמים מילא פיו מים. כך, לשאלה באיזה רכב הוא נתפס ע"י הבלשים, השיב **"שומר על זכות השתיקה"**.

לשאלה למי שייך הרכב- סירב לענות, משנשאל מדוע הוא לא משיב לשאלה ענה **"אני רוצה לשמור על מה שיש לי אני אפרט את זה לעו"ד ולשופט"**.

חרף ניסיונות של החוקר לקבל תשובות לשאלות, המשיב סירב לשתף פעולה. לשאלה האם הסמים שייכים לו, השיב **"שומר על זכות השתיקה"**. משהוצגה לו תמונה של אדם אותו התבקש לזהותו המשיך לשמור על זכות השתיקה. גם לשאלה הכיצד הוא נוהג ברכב שהוא בבעלות של אדם אחר, סירב לענות.

למעשה, שתק המשיב לאורכה של חקירה שכללה שרשרת ארוכה של שאלות, בגדרן ניתנה לו הזדמנות נאותה ביותר להשיב ולהסביר, אולם זה בחר בזכות השתיקה.

שתיקת המשיב היא בבחינת שטר ושוברו בצידו לא רק במישור הראייתי, אלא גם במישור של הליכי המעצר. הלכה פסוקה היא, כי נאשם שיש כנגדו ראיות לכאורה, אינו יכול ליהנות משני העולמות: גם לשתוק, על אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מהמעצר, על אף שנותר בחזקת מסוכן (בש"פ 7216/05 אגבריה נ. מדינת ישראל (23.8.05)). שתיקתו של חשוד מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר. (בש"פ 970/04 סעדי נ. מדינת ישראל, לא פורסם 19.2.04).

כאמור בראשית הדברים, קיומה של תשתית ראייתית מבוססת לביצוע העבירות המיוחסות למשיב קיימת גם קיימת.

ניתנה והודעה היום ו' אדר ב' תשע"ו, 16/03/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 3

בהינתן קיומן של ראיות לכאורה, קמה עילת מעצר.

ב"כ המשיב עתר לקבוע דיון נוסף על מנת שיוכל להציג חלופת מעצר.

שמעתי את טענת ב"כ המבקשת, אולם סבורתני כי יש ליתן למשיב להציע ולהציג חלופת מעצר, לפיכך אני קובעת לדיון נוסף ליום 29.3.2016 בשעה 11:30.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום ו' אדר ב' תשע"ו,
16/03/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משפטו של המשיב החל.

ניתנה והודעה היום ו' אדר ב' תשע"ו, 16/03/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה